

Door de oorlogsdreiging gevolgd door de eerste wereldoorlog en de daarop volgende recessie stagneerde handel en scheepvaart en ontstond grote werkloosheid onder de Rotterdamse zeevarenden en havenarbeiders. Het waren tijden van stakingen, arbeidsonlusten en opkomende revolutionaire bewegingen. Als afgevaardigde van zijn bedrijf nam Paul Nijgh zitting in diverse werkgroepen van de 'Scheepvaartvereniging te Rotterdam', een belangenorganisatie van havenwerkgevers. In 1913 werd hij voorzitter van deze vereniging en het was vooral in deze functie dat hij toonde veel oog te hebben voor verbetering van de sociale arbeidsomstandigheden van havenarbeiders en zeevarenden. Grotendeels dankzij zijn inspanningen kwam er een Haven Arbeids Reserve ter ondersteuning van werkloze havenarbeiders en voor het centraal aannemen en uitbetalen van personeel.

Ter herinnering aan zijn werk werd in 1956 de Stichting Paul Nijgh-penning opgericht met het doel Rotterdammers te onderscheiden die zich beroepsmatig of als vrijwilliger bijzonder verdienstelijk hadden gemaakt op sociaal-cultureel gebied.

Paul Nijgh Penning

- 1956

Bronzen gietspenning - 96 mm

Ontwerp: Willem Verbon (1921-2003)

Voorzijde: Driekwart naar rechts gewend portret. Opschrift rechts : PAUL NIJGH, links monogram van Willem Verbon

Keerzijde: Opschrift: NIET / WIE GY / ZYT / MAAR / WAT GY / ZYT

Op het terrein van de arbeidsverhoudingen, zoals deze zich in het eerste kwart van de 20ste eeuw ontwikkelden in de Rotterdamse haven, heeft Paul Nijgh (1876-1949) een grote rol gespeeld.

Hij was de kleinzoon van Henricus Nijgh, de oprichter van de Nieuwe Rotterdamsche Courant. Via zijn moeder, Petronella Johanna van Ommeren, was hij verwant aan de firmanten van het Rotterdamse scheepvaartbedrijf Phs. van Ommeren. Bij dit bedrijf maakte hij carrière en werd hij in 1910 opgenomen in de directie.